

Ders 49

LESSON 49

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Davut ve Bat-Şeva

DAVID AND BATHSHEBA

2. Samuel 11, 12; Mezmurlar 51, 32

Dinleyici dostlarımız, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son programımızda Davut'un nasıl İsrail kralı olduğunu gördük. Davut, Tanrı'nın Sözü'nü içtenlik ile bağrına basan adil ve merhametli bir kraldı. Ama her şeye rağmen bugün **Davut** hakkında işitmekten **hoşlanmayacağımız bir şey** okuyacağız. Davut, Tanrı'nın gözünde iğrenç olan bir şey yaptı. Komşusunun karısına göz dikti, onun ile zina yaptı ve sonra bu günahını üstünü başka bir günah ile örtmeye çalıştı. Bazılarınızın aklına şöyle bir soru gelebilir: "Böyle kötü ve korkunç bir öyküye Kutsal Yazılarda neden yer veriliyor?" Kutsal Yazılar, bu soruyu kendi sözleri ile şöyle yanıtlarlar: "*Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için yazıldı.*" (Romalılar 15:4) "*Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi. Onun için ayakta sağlam durduğunu sanan, dikkat etsin, düşmesin!*" (1. Korintliler 10:11,12) Tanrı, Kutsal Yazılarda, peygamberlerin işledikleri günahları gizlemez, çünkü bize değerli dersler öğretmek ister.

O zaman şimdi, Samuel'in ikinci kitabına geri döneli ve Davut'un nasıl günaha düştüğünü görelim. Kutsal Yazılar, bu kitabın on birinci bölümünde şunları bildirirler:

(2. Samuel 11) ¹İlkbaharda kralların savaşa gittiği dönemde **Davut** kendi subayları ile birlikte **Yoav**'ı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonluları yenilgiye uğratıp Rabba Kentini kuşatırken Davut Yeruşalim'de kalyordu. ²Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan, yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. ³Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, 'Kadın, Eliam'ın kızı Hititli **Uriya'nın** karısı **Bat-Şeva'dır**' dedi. ⁴Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadın ile yattı. Sonra kadın evine döndü. ⁵Gebe kalan kadın Davut'a, 'Gebe kaldım' diye haber gönderdi.

Kutsal Yazılar bundan sonra Davut'un, işlediği günahı örtmek için nasıl uğraştığını yazarlar. Davut, Bat-Şeva'nın hamile kaldığını öğrenince, ordusunun komutanı Yoav'a haber

yolladı ve ona, Bat-Şeva'nın kocası Uriya'yı kendisine göndermesini buyurdu. Uriya İsrail ordusunda önemli bir rütbeye sahipti. Ve böylece Yoav, Uriya'yı Davut'a gönderdi.

(2.Samuel 11) ⁷Uriya yanına varınca, Davut Yoav'ın, ordunun ve savaşın durumunu sordu. ⁸Sonra Uriya'ya, 'Evine git, rahatına bak' dedi. Uriya saraydan çıkıncakral ardından bir armağan gönderdi. ⁹Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamları ile birlikte sarayın kapısında uyudu. ¹⁰Davut, Uriya'nın, evine gitmediğini öğrenince, ona, 'Yolculuktan yeni geldin, neden evine gitmedin?' diye sordu. ¹¹Uriya, 'Sandık da, İsraililer ile Yahudalılar da çardaklarda kalıyor' diye karşılık verdi, 'Komutanım Yoav ile efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda ben nasıl olur da yiyip içmek, karım ile yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım!'

¹²Bunun üzerine Davut, 'Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim' dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. ¹³Davut, Uriya'yı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamları ile birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi. ¹⁴Sabah olunca Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığı ile gönderdi. ¹⁵Mektupta şöyle yazdı: 'Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.' ¹⁶Böylece Yoav, kenti kuşatırken, Uriya'yı, yiğit adamların bulunduğu yere yerleştirdi. ¹⁷Kent halkı çıkıp Yoav'ın askerleri ile savaştı. Davut'un askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı. ¹⁸Yoav savaş ile ilgili haberleri Davut'a iletmek üzere bir ulak gönderdi: 'Kulun Hititli Uriya da öldü' dersin.

²⁶Uriya'nın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu. ²⁷Yas süresi geçince, Davut onu saraya getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. **Ancak, Davut'un bu yaptığı Rabbin hoşuna gitmedi.**

(2. Samuel 12) ¹Rab Natan'ı Davut'a gönderdi. Natan Davut'un yanına gelince ona, 'bir kentte biri zengin öbürü yoksul iki adam vardı' dedi, ²'Zengin adamın bir çok koyunu, sığırı vardı. ³Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocukları ile birlikte büyüdü. Adamın yemeğinden yeri, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi. ⁴Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı.'

⁵Zengin adama çok öfkelenen Davut, Natan'a, 'Yaşayan Rabbin adı ile derim ki, **'Bunu yapan ölümü hak etmiştir!'** dedi. ⁶'Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli.' ⁷Bunun üzerine Natan Davut'a, **'O adam sensin!'** dedi, 'İsrail'in Tanrısı Rab diyor ki, 'Ben seni İsrail'e kral olarak meshettim ve Saul'un elinden kurtardım. ⁸Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseydi, sana daha neler neler verirdim. ⁹Öyleyse neden Rabbin gözünde kötü olanı yaparak, onun sözünü küçümsedin? Hititli Uriya'yı kılıç ile öldürdün? Ammonluların kılıcı ile canına kıydın? Karısını da kendine eş olarak aldın? ¹⁰Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak.. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriya'nın karısını kendine eş olarak aldın.' ¹¹Rab şöyle diyor, 'Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek. ¹²Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!' ¹³Davut, **'Rabbe karşı günah işledim'** dedi. Natan, **'Rab günahını bağışladı, ölmeyeceksin'** diye karşılık verdi, ¹⁴'Ama sen bunu yapmakla Rabbin düşmanlarının O'nu küçümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek' dedi. ¹⁵Bundan sonra Natan evine döndü.

Bundan sonraki bölümlerde Kutsal Yazılar bize Davut'un günahının ailesinin içinde nasıl büyük sıkıntıya ve pek çok faciaya yol açtığını bildirirler. Ama Tanrı'nın Sözü aynı zamanda şöyle der: "**Günahın** çoğaldığı yerde, Tanrı'nın **lütfu** daha da çoğaldı." (Romalılar 5:20) Böylece bugün için ayrılan zamanımızın geri kalan bölümünde, Tanrı'nın Davut'a nasıl **lütf** gösterdiğini ve onun tüm **günahlarını** nasıl bağışladığını göreceğiz.

Tanrı Davut'un günahlarını neden bağışladı? Natan Davut'a, 'O adam sensin' dediği zaman, Davut'un ona nasıl karşılık verdiğini duydunuz mu? Tanrı'nın peygamberi Natan, İsrail'in büyük kralına böyle bir şeyi söyleyecek cesarete sahipti. Davut Natan'a nasıl karşılık verdi? Natan'ı hapse atı mı, ya da pek çok kralın büyük olasılıkla yapabileceği gibi onu öldürdü mü? Hayır, Davut bunları yapmadı. Davut, günahlarından, 'Bunu Tanrı istedi!' ya da 'Tanrı iyidir, belki işlediğim sevaplar nedeni ile günahlarımı siler' diyerek günahlarını aklamaya çalıştı mı? Davut'un Natan'a verdiği yanıt bu muydu? Hayır, ona böyle bir yanıt vermedi. O zaman Davut nasıl karşılık verdi? Davut, '**Günah işledim!**' **Rabbe karşı günah işledim!**' dedi.

Davut'un, Tanrı'nın önünde günahını nasıl itiraf ettiğini daha iyi anlamak için Davut'un, peygamber Natan kendisini Bat-Şeva ile işlediği günahından dolayı azarladıktan sonra, Mezmurlar'da neler yazdığını okumamız gerekir. Elli birinci Mezmur'da Davut şöyle yazdı:

(Mezmur 51) ¹**Ey Tanrı, lütfet bana sevgin uğruna. Sil isyanlarımı, sınırsız merhametin uğruna.** ²Tümü ile yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan. ³Çünkü biliyorum isyanlarımı, Günahım sürekli karşımda. ⁴Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim. Senin gözünde kötü olanı yaptım. Öyle ki, konuşurken haklı, yargılarken adil olası. ⁵Nitekim suç içinde doğdum ben, günah içinde annem bana hamile kaldı. ⁶Madem sen gönülde sadakat istiyorsun, bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde. ⁷**Beni mercanköşkotu ile arıt, paklanayım. Yıka beni, kardan beyaz olayım.** ¹⁰**Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, yeniden kararlı bir ruh var et içimde. Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.'**

Davut, bu şekilde tövbe etti. Günahından dolayı büyük yas tuttu. Tanrı'nın önünde alçakgönüllü ve pişman bir yüreğe sahipti. **Davut bir dine sahip olan, ama her gün günah işlemeye devam eden kişiler gibi değildi.** Davut'un günah çukuruna düştüğü doğrudu, ama onun içinde yaşayamazdı, çünkü Davut Tanrı'yı seviyordu ve O'nun, "*Işık olduğunu, O'nda hiç bir karanlığın bulunmadığını*" biliyordu (1.Yuhanna 1:5)

Davut tövbe ettikten sonra, Tanrı ona peygamber Natan'ın ağzı aracılığı ile ne söyledi? Tanrı, Davut'a, 'Haydi şimdi git ve biraz sevap işle, ben de günahlarını sileyim!' dedi mi? Hayır, Tanrı böyle söylemedi. Natan, Davut'a yalnızca şöyle dedi: "*Tanrı günahını bağışladı, ölmeyeceksin.*"

Bu olaydan sonra Davut, yazdığı Mezmurlarda **Tanrı'nın, sevaplarını göze almaksızın bağışlamış olduğu** kişiyi, mutlu kişi olarak tanımladı. Davut şunları yazdı: "*Ne mutlu isyanı bağışlanan, günahı örtülen insana! Suçu Rab tarafından sayılmayan, ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!*" (Mezmur 32:1,2; Romalılar 4:7,8) Evet, Tanrı Davut'u affetti ve onu doğru saydı! Bu ifade, Tanrı'nın, Davut'un işlediği günahın kötü sonuçlarını ortadan kaldırdığı anlamına gelmez. Yargı günü'nde Tanrı'nın, Davut'un günahlarını hatırlamayacağı anlamına gelir. Tanrı, Davut'un tüm günahlarını Kitabından **sildi**.

Tanrı böyle bir şeyi nasıl yapabildi? Tanrı hem Davut'un tüm günahlarını bağışladı, hem de adil bir yargıç olarak kalabildi? Bu nasıl mümkün olabilir? Tanrı, Davut'un yaptığı

tüm kötülükleri sanki hiç bir şey olmamış gibi unutulabilir miydi? Hayır! Tanrı adil bir yargıçtır ve Adem'in çocuklarının günahlarını görmezden gelemeyiz. O zaman Tanrı Davut'u bağışlayabiliyorsa, nasıl hala adil kalmış olabilirdi?

Davut'un, günahının farkına varduktan sonra Tanrı'ya hangi sözler ile dua ettiğini hatırlıyor musunuz? Şöyle dua etmişti: *“Tümü ile yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan. Beni mercanköşkotu ile arıt, paklanayım, yıka beni, kardan beyaz olayım.”* (Mezmunur 51:2, 7) Tanrı İsraililere kurbanların kanını serpmeleri için mercanköşkotu bitkisinin dallarını kullanmalarını buyurmuştu. Serpilen kan, günahların **bedeli** olarak kanını dökmeye ve kendi isteği ile ölmeye razı olan **gelecek Kurtarıcıyı** temsil ediyordu.

Tanrı, Davut'un günahlarını bağışlayabilirdi, çünkü Davut **tövbe etmişti** (günahıtan Tanrı'ya dönüş yapmıştı). Aynı zamanda Tanrı'nın gelecek olan Kurtarıcının tamamlayacağı iş aracılığı ile onu temizleyecek olan gücüne **inanmıştı**. Davut, Tanrı'ya şöyle bir dua sunmuş olabilirdi: *“Ey Tanrım, İşlediğim günah için pişmanım ve senden beni bağışlamamı istiyorum. Günahlarımı bağışlayabileceğini biliyorum, çünkü bir gün günahsız Kurtarıcıyı göndereceğini ve O'nun benim günahımın cezasını ilk ve son kez olarak üstleneceğini biliyorum. Bu nedenle ey Rab, ben günahkara merhamet et! Beni kutsal Kurtarıcının kanında yıka ve tertemiz olayım!”*

Tanrı, lütfu aracılığı ile Davut'un tüm günahlarını bağışladı mı? Tanrı, Davut'un yüreğini temizleyerek onu doğru saydı mı? Evet, temizledi ve doğru saydı. Tanrı, bunu neye dayanarak yaptı? Tanrı, Davut'u bağışladı, çünkü Davut, Tanrı'nın önündeki günahlı konumunu **itiraf etti** ve gelecek olan ve günahın cezasını üstlenecek olan Kurtarıcı ile ilgili Tanrı vaadine **inandı**. Davut'un sevinebilmesinin nedeni, Tanrı'nın vaatlerine duyduğu imandı ve Mezmurlarında bu sevincini dile getirdi: *“Ne mutlu isyanı bağışlanan, günahı örtülen insana! Suçu Rab tarafından sayılmayan, ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!”* (Mezmunur 32:1, 2)

Dostlar, dinlediğiniz için teşekkürler. Bundan sonraki iki dersimizde, Tanrı isterse, Tanrı'nın günahlarımızı sonsuza kadar bağışlayabilmesi için cezamızı üstlenecek olan Kurtarıcı ile ilgili olarak peygamber Davut'un yaptığı tanıklığı görmek için Mezmurlar kutsal kitabına bakacağız.

Siz, Davut'un Mezmurlarda yazmış olduğu Tanrı'nın en büyük bereketlerinden biri hakkında düşünürken, Tanrı da sizi kutsasın:

Ne mutlu isyanı bağışlanan, günahı örtülen insana! Suçu Rab tarafından sayılmayan, ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!” (Mezmunur 32:1, 2)